

3.3.2. Kapitel 1 (artikel 92) regulerer spørgsmålet om oprettelse af SIS.

Det bestemmes heri, at SIS består af en national del i hvert medlemsland og en central teknisk støttefunktion, som er beliggende i Strasbourg.

Den datafil, der findes i et medlemslands nationale del af SIS, afstemmes i kraft af den tekniske støttefunktion med datafilerne i de øvrige medlemslands nationale del.

På denne måde sikres det, at alle nationale dele af SIS indeholder de samme oplysninger.

3.3.3. Kapitel 2 (artikel 93-101) indeholder bestemmelser om drift og udnyttelse af SIS.

Efter artikel 94 indeholder SIS alene de oplysninger, der meddeles af de enkelte medlemslande, og som er nødvendige for at opfylde de formål, der er nævnt i artikel 95-100.

Oplysningerne i SIS opdeles efter artikel 94, stk. 2, i to kategorier. Der er dels tale om indberettede personer, dels om indberettede genstande som nævnt i artikel 100 og motorkøretøjer som nævnt i artikel 99.

Om personer må der efter artikel 94, stk. 3, i SIS højst optages oplysninger om efternavn og fornavn med henvisning til et eventuelt særskilt registreret kaldenavn, særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter, første bogstav i andet fornavn, fødselsdato og fødested, køn, nationalitet, om vedkommende er bevæbnet, om vedkommende er voldelig, indberetningsgrund og eventuelle forholdsregler, der skal iagttages.

Andre personoplysninger må ikke optages i SIS, som derfor kun indeholder entydige og kortfattede personoplysninger, herunder navnlig oplysninger, der kan danne grundlag for en sikker identifikation af vedkommende. Oplysninger om f.eks. politiske, religiøse eller seksuelle forhold må ikke optages i informationssystemet.

Det vil ofte være nødvendigt samtidig med indberetningen til SIS at videregive supplerende oplysninger ad anden vej. Efter artikel 95, stk. 2, om indberetning med henblik på udlevering skal det medlemsland, der foretager indberetningen i SIS, således samtidig sende en række væsentlige supplerende oplysninger ad den hurtigst mulige vej. Denne videregivelse af oplysninger sker ikke via SIS, men via f.eks. telefon eller telefax.

Reglerne i SIS indebærer som udgangspunkt ikke en pligt for medlemslandene til at efterkomme begæring og anmodninger fra andre medlemslande.

Det er således i artikel 94, stk. 4, udtrykkeligt bestemt, at et medlemsland for så vidt angår indberetninger efter artikel 95, 97 og 99 i sin nationale del af

SIS kan få indsat en påtegning om, at man ikke vil iværksætte de ønskede forholdsregler. Det gælder, hvis den foranstaltning, der anmodes om, ikke er forenelig med den nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn. Hvis det medlemsland, der har foretaget indberetningen, ikke trækker indberetningen tilbage, består den fortsat for de øvrige medlemslande.

De nærmere bestemmelser om indberetning er fastsat i artikel 95-100. Det drejer sig om indberetning af personer, der ønskes udleveret (artikel 95), af uønskede udlændinge, der nægtes indrejse (artikel 96), af forsvundne personer eller personer, der af hensyn til deres egen sikkerhed m.v. midlertidigt bør tages i varetægt (artikel 97), af vidner eller andre personer, der er indstævnet for en domstol, eller som skal have forkyndt en strafferetlig dom eller tilsigelse til afsoning af frihedsstraf (artikel 98), af personer og genstande med henblik på diskret overvågning eller målrettet kontrol (artikel 99) og af genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse eller som bevismidler i en straffesag (artikel 100).

Bestemmelserne i artikel 95 og 97-100 indebærer efter deres ordlyd og formål ikke pligt for medlemslandene til at foretage indberetning til SIS. Det indberettende medlemsland skal derimod efter artikel 94, stk. 1, 2. pkt., undersøge, om et tilfælde er så vigtigt, at indberetning bør optages. Det skal således vurderes, om der foreligger et så alvorligt tilfælde, at det er berettiget at gøre brug af SIS.

Om artikel 96 (indberetning af uønskede udlændinge) henvises til det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Spørgsmålet om, hvilke myndigheder der har adgang til at søge i SIS, er reguleret i artikel 101. Adgangen til at søge tilkommer efter artikel 101, stk. 1, myndigheder med ansvar for grænsekontrol og myndigheder med ansvar for anden politi- og toldkontrol inde i landet m.v. For så vidt angår oplysninger, der er optaget i SIS efter artikel 96 (uønskede udlændinge), tilkommer retten til søgning endvidere myndigheder med ansvar for behandling af visumansøgninger og myndigheder med ansvar for udstedelse af opholdstilladelser og administration af udlændingelovgivningen, jf. artikel 101, stk. 2.

Brugere af SIS må kun søge i oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af deres opgaver, jf. artikel 101, stk. 3.

3.3.4. Kapitel 3 (artikel 102-118) indeholder bestemmelser om beskyttelse og sikring af personoplysninger i SIS.

I artikel 108, stk. 1, bestemmes det, at hvert medlemsland udpeger en central myndighed, som er an-